

Τεμάχια Λεπτών 10

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τεμάχια Λεπτών 10

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

'Εν Αθήναις	φρ. 8.—
Ταῦς ἐπαρχίαις.....	" 8.50
'Εν τῷ Ἑξωτερικῷ.....	φρ. χρ. 15.—
'Εν Ρωσίᾳ.....	ρούβλ. 6.—

'Εν Αθήναις, (ΚΥΡΙΑΚΗ) 6 Ιουνίου 1893.

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. 71

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΙ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΜΟΥ, ἐκ τῶν τοῦ G. Barrili.
Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΡΟΙΣΟΣ, μυθιστορία Καρδόλου Μερούδελ.
—ΚΟΜΗΣΣΑ ΔΕΛΑΣΕΡ, μυθιστορία Αἰγυπτίου Ρισδούργη.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ ΑΡΙΘ. 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας «Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν ΕΚΔΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ, εἰς Αθήνας», διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, γραμματοσήμων, χαρτονομισμάτων, τοκομερίδων, συναλλαγμάτων κτλ. κτλ.

ΑΙ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΜΟΥ

[Ἐκ τῶν τοῦ GIULIO BARRILI]

[Τέλος]

«Φίλοι, καὶ χίλια ἔτη ἀν ζῆσσα, δὲν θάλησμονήσω ποτὲ τὴν στιγμὴν ἔκεινην, ἔκεινην τὴν φράσιν, τὴν ἥδονὴν ἔκεινην εἰς δὲ τὴν ἀνάμνησιν ταύτην θὰ τρέμω ὅλος, ὡς ἔτρεμον τότε, εἰς τὴν ἐπαφὴν τῆς μαλθακῆς κόμης της, λελυμένης ὑπὸ τῆς νυκτερινῆς αὔρας.

» Ή ήμέρα τοῦ Κουτκοῦ ἐπλησίαζεν. Οἱ προύχοντες τῆς νήσου μὲν ἔθεώρουν φυλικῶς ἀλλὰ τὶς γνωρίζει, ἀν εἰς τὰ φίλικὰ βλέμματά των δὲν συνυπῆρχε καὶ μέρος τι γαστρονομικῆς περιεργίας; Οἱ δόδοντες των, ὅτε ἐγέλων, μοὶ ἐπρόξενουν φρικίασιν.

» Ταῦτα πάντα μὲν ἐπειθούν νὰ μὴ ἀναπαυθῶ ἐπὶ τῶν διαφωνῶν τοῦ δικτύου τοῦ ύπου ἐμοῦ ἐφευρεθέντος. Μεταξὺ τῶν λειψάνων τοῦ ναυαγίου εἶχον φυλάξει μάχαιραν τινά, δι' ᾧ ἔσκεφθην νὰ κατασκευάσω καλλιτεχνήματά τινα πρὸς ὥρατομὸν τῶν καλυθῶν τῶν ἀνθρωποφάγων ἔκεινων.

» Τὸ πρῶτον γέννημα τῆς ἐργασίας μου ὑπῆρξε μικρά τις πυξίς διηνθισμένη διὰ κογχυλίων καὶ παικιλογρόων λιθαρίων, ἀπερσούμοσον διὰ ρητίνης τινὸς ύπου ἐμοῦ εὐρεθεῖσης εἰς τὰ δάση. Ή πυξίς ὑπῆρχεν ἀντικείμενον γενικοῦ θαυμασμοῦ, καὶ διὰ βασιλέως εὐηρεστήθη νὰ τὴν κρατήσῃ δι' ἐαυτόν. Ο πρωθυπουργὸς Τουρουροῦ ἡθέλησεν δμοίσιαν τινὰ καὶ αὐτός, καὶ υετὰ παρέλευσεν δύο ἡμέρων τῷ ἔφερον πυξίδα διὰ νὰ τὴν προσφέρῃ εἰς τὴν Αθύσου τῆς πρωτίας.

» Τὴν ἀπεδέχθην, μοὶ εἶπεν ἡ ἡγεμονίς τὴν ἐπαύριον, ἐπειδὴ ἐφανταζόμην ὅτι θῆτο ἔργον τοῦ Caila Lapi.

» Έμψυχωθεὶς ἐκ τῆς πρώτης ἐπιτυχίας, ἀπεφάσιστα νὰ κατορθώσω τι μέγιστον. Ἐπρομηθεύθην τεμάχιον τι λευκοῦ καὶ μαλακοῦ ξύλου, ἐξ οὗ—μετὰ πολύμορφον ἐργασίαν—κατεκεύασα ἄγαλμα τι τοῦ Θεοῦ Κουτκοῦ, ἔχον ύψος πηγεως πλὴν τῶν πτερῶν ψιττακοῦ τῶν κοσμούντων τὴν κεφαλήν, Ο Κανόβας δὲν ἦθελε βεβαίως υἱετήσει τὸ ἄγαλμα ἔκεινο, ἀλλ' οἱ κάτοικοι τῆς Όκουενακάτης δὲν ἤσαν πολὺ δύσκολοι. Τὸ σχῆμα τοῦ ἀνθρώπου ὑπῆρχεν ὑπῆρχον τὰ πτερά, διὰ μανδύας, ἡ λόγχη· οὕτε ἡ γενειάς ἔλειπεν εἰς τὴν θεότητα ἔκεινην, εἰς ἣν πρὸς μεγαλειτέραν ἀξιοπρέπειαν εἶχον θυσίασσει τρίχας τινάς αὐτῆς τῆς γενειάδος μου.

» Ή ήμέρα τῆς ἑορτῆς ἐπῆλθεν. Οἱ αὐλικοὶ ἤσαν πάντες συνηθροισμένοι μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ τῆς ἡγεμονίδος ἐν τῇ αἰθουσῇ τοῦ συνιδουλίου, ὅτε, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Labsolu, ἀπαρουσιασθηνεὶς εἰς τὸν βασιλέα καὶ ἀπεκάλυψα τὸν Κουτκοῦ.

» Κατ' ἀρχὰς οἱ πάντες ἔξεπλάγησαν· ἀλλὰ μόλις πρόσφερα τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ ἔπεσαν πάντες γονυπετεῖς προσκυνοῦντες αὐτόν.

» Ήρχισαν ἐπειταὶ αἱ προσεκτικαὶ ἔξετάσεις, αἱ λεπτομερεῖς παρατηρήσεις, τὰ πολυειδῆ σχήματα, αἱ κραυγαὶ παιδικοῦ, σύτως εἰπεῖν, θαυμασμοῦ. Ο Ούρουτουκτοῦ μετὰ μακράν σιωπήν μοὶ εἶπε τὰ ἔξτης:

— Caila Lapi, σήμερον ἀκριβῶς, κατὰ τὰ συμπεφωνημένα, ἐπρεπε ν' ἀποθάνης. Ή χρίεστα ἀδελφή μου ἀγνοεῖ εἰσέτι δύοικα γλυκεῖαν γεῦσιν ἔχει τὸ ἀνθρώπινον κρέας.

» Εφρικίασσα. Ο δὲ βασιλεὺς ἔξηκολούθησεν:

— Γιατίς οἱ Εύρωπαί τοι πρὸ πάντων εἰσθε ἀριστοί;

» Εκαμμα βαθεῖαν ὑπόκλισιν εἰς τὴν φιλοφρούνην ταύτην τοῦ βασιλέως.

»— Ναι, ἀριστοί, ἔξηκολούθησεν σύτος· εὐχαριστήθην πολὺ ἐκ τῶν συντρόφων τοῦ Caila Lapi, ἐψημένων. Εἰσθε ἀριστοί, μὰ τὸν Κουτκοῦ! Τὸ κρέας τῶν γειτόνων μας εἶναι σκληρὸν καὶ ἀνοστον. Ἐκτὸς τούτου δὲν μυρίζει ὡς τὸ ἴδιον σας. Α! πόσον εὐτυχεῖς εἰσθε εἰς τὰς χώρας σας ὅπου τρώγεσθε κατ' ἀρέσκειαν!

»— Μεγαλειότατε, ἐν Εύρωπῃ δὲν τρώγομεν τοὺς ἀνθρώπους.

»— Τί; ... πῶς; ... δὲν τρώγετε ἀλλήλους;

»— Οχι; . . . δηλαδή, ναι, ἀλλ' ὅχι διὰ τῶν ὁδόντων...

»— Πολὺ κακά! τὸ ἀνθρώπινον κρέας εἶναι φυσικὴ τροφή. Οταν τρώγωμεν τὸν ἀνθρωπόν, ἡ ψυχὴ μας διπλασιαζεται. Εγώ νομίζω ὅτι, ἀν ἔτρωγον τὸν Caila Lapi, ἡ θελην μάθει νὰ κατασκευάζω καὶ ἐγώ τινὰ τῶν ὥραίων ἔκεινων πραγμάτων, ἀτινα αὐτὸς κατασκευάζει.

» Ακούων τὴν νέαν ταύτην θεωρίαν περὶ τῶν προτερημάτων τοῦ ἀνθρωπίνου κρέατος καὶ περὶ μεταδόσεως τῆς ψυχῆς διὰ τῆς ἀπαίσιου ταύτης τροφῆς, ἡργισα νὰ τρέμω. Προσεπάθησα νὰ μειώσω καὶ ἀπεκρίθην:

»— Καὶ τότε διατί η Γιατέρα Μεγαλειότης δὲν τρώγει τὸν φίλον μου Labsolu, σύτινος τὸ κρέας, ἀτε ἀνήκοντες εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ κόσμου, δύναται βεβαίως νὰ μεταδώσῃ ἀξιολογώτερα προσόντα εἰς τὴν Γιατέραν Μεγαλειότητα;

»— Όμηρος γέλως τοῦ βασιλέως διέκοψε τὴν pro domo μεα μαρτυρίαν μου, καὶ μοὶ ἀπέδειξεν ὅτι οἱ λόγοι του ἤσαν ἀπλῆτις ἀστειότης ἀνθρωποφάγου. Ή καρέια μου ἐφιδιρύνθη καὶ ἔξηκολούθησα:

»— Ή ζωή μου σᾶς ἀνήκει, ισχυρὲ Ούρουτουκτον.

»— Οχι, ἀπήντησεν δι βασιλεὺς μετὰ φιλικοῦ μειδιάματος, ἀνήκει εἰς τὴν προσ-